

L.S.,

Mijn dochter geeft aan 3 kinderen van 9, 8 en 7 jaar thuisonderwijs (T.O.)

Aanvankelijk dacht ik, dat wordt een grote kluit voor haar en gaat dat wel lukken.

Per jaar zijn we gemiddeld 2 keer een maand bij haar (in het buitenland) aan het logeren en maken het T.O. dus 2 maanden per jaar van heel dichtbij mee.

Wat ik tot dusver gezien heb, is alleen maar positief en voordelen.

Op allerlei vlakken zie ik dat de kinderen bloeien en goed gedijen met het T.O. van hun moeder.

Alle 3 de kinderen krijgen Nederlands, Engels en Arabisch, de taal van het land waar ze nu wonen.

Het Arabisch krijgen ze van een andere ouder die het Arabisch als moedertaal heeft.

Het Nederlands spreken ze vloeiend en het Engels beheersen ze ook in hoge mate.

De oudste van 9 bijvoorbeeld las al op 7-jarige leeftijd Engelse boeken, die ik vroeger in 5 gymnasium aangeraden kreeg om te lezen, bijvoorbeeld Ann of Green Gables.

Ook de andere 2 lezen al boekjes in het Engels.

Wiskunde/rekenen doen ze beter dan menig ander kind in Nederland van hun leeftijd.

Ook de zelfstandigheid bij het rekenen verbaast mij. De kinderen doen grotendeels zelfstandig hun opdrachten.

De oudste doet iedere dag een heel hoofdstuk rekenen/mathematics, helemaal zelfstandig. Zelden komt ze iets vragen aan haar moeder.

Ook de andere twee werken aardig zelfstandig en kunnen altijd met vragen terecht bij hun moeder.

Die zelfstandigheid heb ik op de lagere school nooit meegekregen.

Hun algemene ontwikkeling is groot.

Ze krijgen veel algemene informatie door de educatief goede boeken die ze lezen.

Alle 3 de kinderen zijn aan het programmeren, de jongste jongen van 7 programmeert al filmpjes waarin de figuren/poppetjes bewegen, van de glijbaan af glijden enz.

Ik sta verbaasd van zulke dingen, ja verbaasd over het T.O.

Ieder kind op school zou zoveel aandacht moeten kunnen krijgen, maar dat is natuurlijk niet haalbaar.

Doordat ze alle persoonlijke aandacht van hun moeder krijgen als ze vragen hebben tijdens de lessen, zijn ze met de dagelijkse stof al vrij snel klaar en is er veel tijd over voor anderen dingen, zoals muziekinstrumenten leren bespelen, tekenen, schilderen, bakken, naaien op de naaimachine (3-laags mondkapjes, die ze uitdelen), etc..

Ook zorgen de ouders ervoor dat ze veel andere kinderen, neven, nichten, vrienden, vriendinnen ontmoeten, waardoor hun sociale vaardigheden ook aangeleerd worden.

Hoe leuk is het T.O.

Ik voorzie dat deze kinderen straks door hun zelfstandigheid die ze nu al hebben, heel gemakkelijk een middelbare school zullen doorlopen en daarna eventueel heel zelfstandig een hogere opleiding kunnen doen.

Ik vind door wat ik gezien heb, dat iedereen recht op Thuisonderwijs zou moeten hebben, en dat er niet zo wantrouwend over gedaan moet worden.

Ouders hebben immers altijd (een enkeling uitgezonderd) het beste met hun kinderen voor.

Die ouders kiezen niet zomaar voor T.O., ze hebben daar hun gegronde redenen voor, anders begin je daar niet aan.

Verder snap ik niet dat daar zoveel ophef over gemaakt wordt, als je je realiseert, dat er maar zo'n 1000 kinderen in Nederland zijn, die T.O. ontvangen.

En bovendien hebben die kinderen die T.O. ontvangen gemiddeld prima resultaten.

Van waar toch al die moeite om het juist die mensen zo moeilijk te maken.

Waarom niet meer energie en aandacht besteden aan al die ongeveer 5000 kinderen, die geen passend (thuis)onderwijs (kunnen) krijgen.

Als mensen richtingsbezwaar hebben, dan moeten ze T.O. kunnen krijgen, hoe dan ook. Ook als de kinderen daarvoor al eens naar een gewone school geweest zouden zijn en de ouders daarna richtingsbezwaar krijgen, dan zou T.O. alsnog moeten kunnen.

Ook de resultaten moeten niet bepalend zijn. Ook op een lagere school blijven kinderen wel eens zitten of gaan kinderen soms een jaar later pas naar de lagere school en kleuteren dan een jaartje langer.

Vaak gaan ze dan rijper door de school en doorlopen ze alle klassen dan met gemak.

Nee, ik kan werkelijk geen negatief punt ontdekken in het T.O., en dat terwijl ik me eertijds weleens afvroeg, hoe dat zou gaan.

Doordat moeders altijd het beste met hun kinderen voor hebben, denk ik dat veel moeders zulk T.O. goed zouden kunnen doen.

Natuurlijk moet er wel een vinger aan de pols gehouden worden om onderscheid te maken tussen de echt gemotiveerde ouders en degenen die het onderwijs aan hun kinderen verwaarlozen,

maar vanuit een in eerste instantie positieve benadering.

Een oplettende Oma